

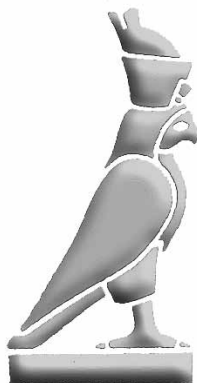
ROSA ET CRUX

Nro 2, joulukuu 2007, 10 vuosikerta

FILOSOFIAA - MYSTIIKKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Imperaattorin kirje	4
Johdanto essealaisuuteen.....	8
Essealaiset parantajina	18

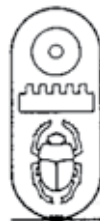

© Copyright 2007
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
PL 1342, 00101 HELSINKI
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastaajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Viime kesänä järjestettyjen kesäpäivien aiheena oli essealaisuus. Tässä ja tulevissa lehdissä tullaan julkaisemaan kesäpäivien luentoja, jotta nekin, jotka eivät päässeet itse tilaisuuteen saavat mahdollisuuden päästä osallisiksi käsitellyistä aiheista.

Tähän pimeään aikaan tuo ajattelemisen aihetta ja valoa Essealaisten tuntemattomista kirjoituksista lainattu ote:

Eräs joen rannalle kerääntyneistä ihmisistä kysyi: ”Mestari, sano meille, mitä asioita meidän pitäisi arvostaa ja mitä asioita meidän pitäisi väheksyä?”

Ja Mestari vastasi ja puhui: ”Rakkaat lapset, älkää takertuko asioihin, jotka eivät teille kuulu! Älkää antako maailman takertua teihin kuin tammeen kietoutuva viiniköynnös, niin ettette kärsisi kipua, kun se revitään teistä irti. Vapaa on vain se, joka elää niin kuin toivoo elävänsä; jonka toimintaa ei mikään estä ja jonka toivomukset täyttyvät. Se, jonka toimintaa ei mikään rajoita, on vapaa, mutta se, jolla on rajoituksia ja esteitä, on todenteolla orja. Mutta kuka ei ole orja? Vain se, joka ei halaja mitään toisille kuuluvaa. Tiedä, sinun talosi, maasi, poikasi ja tyttäresi, kaikki onnen ilot ja vaikeittein koettelemusten surut, vieläpä mielipidekin, joka toisilla on sinusta, kaikki nämä asiat eivät kuulu sinulle. Jos sinä halajat näitä ja pidät niistä kiinni ja suret ja paisuttelet niitä, silloin olet todella orja ja pysyt orjuudessa.

Älä siis tavoittele mitään, mikä ei ole sinun vallassasi, sillä vain se, mikä on sinussa, kuuluu sinulle; ja se, mikä on ulkopuoellasi, kuuluu toiselle. Onni piilee siinä, että tiedät, mikä on sinun ja mikä ei ole sinun. Jos toivot itsellesi iäistä elämää, pidä lujasti kiinni ikuisuudesta sinussa äläkä tartu ihmisten maailman varjoihin, joissa piilee kuoleman kylvö.

Vain teissä oleva Taivaan Valtakunta, missä teidän Taivaallinen Isänne asuu, kuuluu teille. Taivaan Valtakunta on ikuinen eikä koskaan häviä. Siksi älkää vaihtako sitä, mikä on ikuista johonkin, mikä häviää hetkessä.”

Valoisaa Joulun odotuksen aikaa kaikille lukijoillemme!

Imperaattorin kirje

Psykologian piirissä on kulu-
luneina vuosikymmeninä
pidetty tärkeänä erilaisten
ongelmien ratkaisemista.
Sen takia on ollut keskeistä
tietää, mistä ongelmat ovat
saaneet alkunsa. Ongelman
alkuperän etsintä on johta-
nut pitkiin psykoterapioihin,
hypnoosissa tehtyihin lap-
suuteen ja jopa edellisiin
elämiin ulottuviin regressi-
oihin. Tietenkin pystymme
paremmin hahmottamaan
ongelmamme ja reaktiom-
me, jos olemme tietoisia
niiden alkuperästä. Toisaalta
voimme ajatella, että kun
tiedämme ongelmamme
syyt, me emme itse joissakin
tapauksissa ole vastuussa
omasta käyttäytymisestäm-
me. Tämän vuoksi meiltä
saattaa puuttua halu muuttua
tai muuttaa asenteitamme.
Ehkäpä ei olekaan tärkeää
tietää ongelmien alkuperää,
vaan yksinkertaisesti hyväk-
syä niiden olemassaolo.

Imperaattori Christian
Bernard, FRC

Elämäämme kuuluvat erilai-
set tavat ja tottumukset. Voim-
me vapautua ahdistuksestam-
me ja peloistamme, mutta tätä
vapautumista meidän on itse
haluttava. Onhan hyvä tietää,
miksi jotkut tilanteet ahdist-
vat meitä tai miksi niin kovasti

pelkäämme tiettyjä ihmisiä tai jotain eläintä. Tieto ei kuitenkaan auta tilannetta. Reagoimme näissä tilanteissa omien tottumustemme mukaisesti. Esimerkiksi jos pelkäämme jotain uutta ja tuntematonta, niin tällöin jostain paikasta toiseen matkustaminen saattaa tuntua vaikealta. Kun teemme sen ensimmäistä kertaa, ahdistumme ja tilanne on stressaava. Matka saattaa myös tuntua kestävän hyvin kauan, kuitenkin ajan oloon vähä vähältä totumme siihen. Lopulta se, mikä oli tuntunut vaikealta ja epämiellyttävältä, on aivan yksinkertaista. Matka tuntuu lyhyeltä, olemme päässeet tuntemattoman pelosta, reaktiomme ovat myönteiset ja olemme tottuneet.

Kukaan ei pääse eteenpäin takaperin kävelemällä eikä ole mahdollista kiivetä elämän tikapuita alaspäin laskeutumalla. Jos haluamme tietää, mitä edessämme olevan oven takana on, meidän täytyy avata se rohkeasti. Jos menneen tehtävänä on auttaa meitä

elämään nykyisyydessä ja valmistaa meitä tulevaa varten, se ei saa estää kehitystämme. Kyky toteuttaa syntyy käyttämällä rohkeaa tahtoa. Kukaan ei tietenkään voita elämän joka käännteessä, mutta kaaduttuaan on syytä nousta ja kokeilla uutta, parempaa tapaa. Olen kuullut sanottavan, että kohtalo hymyilee rohkeille ihmisille. En tiedä, pitääkö tämä aina paikkaansa, mutta usein havaitsemme, että ilo ja onni eivät useinkaan hymyile hyvin pessimistisille ihmisille. Ihmisenä oloon liittyy vaikeuksia ja kärsimystä. Kukaan ei niiltä välty, mutta se tapa miten pääsemme niiden yli ja reagoimme niihin on elämän hallintaa. Olemme oman kohtalomme mestareita ja voimme valita, miten otamme vastaan elämän haasteet. Ennen kaikkea meidän tulee pyrkiä voittamaan omat pelkomme ja epäilymme tai muuttaa tapaamme ajatella, puhua ja reagoida myönteiseksi ja harkitsevaksi. Aika ajoin pystymme voittamaan omat ahdistuksemme, koska meidän

on pakko eikä muuta mahdollisuutta ole. Tätä kokemusta voimme soveltaa muissakin tilanteissa. Aloitamme tekeillä pienen yrityksen ja tilanne helpottuu vähitellen. Kun tiedostamme tämän, emme suojaa itseämme elämän koettelemuksilta.

Palaan aiemmin esittämiini ajatuksiini ja jatkan väittämällä, että meidän tulisi parantaa käytöstämme ja antaa elämämme soljua myönteisesti odottamatta mitään muilta ja muita ihmisiä syylistämättä. Vaikka sinulla olisikin ollut vaikea lapsuus ja vaikka joskus pitäisitkin ihmisiä pahanilkisinä, sen ei pitäisi estää sinua kulkemasta eteenpäin. Ovatpa omat valintamme olleet mitä tahansa, otamme itse vastuun niistä. Jos valintamme eivät olekaan tuoneet onnea, emme syytä emmekä syyllistä niistä ketään muuta. Meidän on myös syytä olla kärsivällisiä, koska murhe toisinaan saattaa kääntyä siunaukseksi. Luulenpa, että teistä

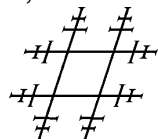
jokainen on joskus kokenut tämän jollain tavoin. Kiinalaisen sananlaskun mukaan "Seitsemän vuoden kuluttua onnettomuus muuttuu onneksi". Oman ajatteluni mukaan jo seitsemän päivää, seitsemän tuntia ja seitsemän minuuttia riittää. Kyse on elämän alkemiasta.

Olen havainnut myönteisesti ongelmiin suhtautuvien ihmisten vetävän puoleensa onnen tai uuden mahdollisuuden. Sanotaan, että ruusuristiläisen tulisi olla elävä kysymysmerkki. Tämä on totta ja järjen käyttö on yhtä tärkeää kuin meditaatio. Siitä huolimatta emme suo mieleemme tulevien ongelmien raunioittaa elämämme eikä viedä meiltä yksinkertaisia iloja ja ohikiitäviä onnenhetkiä, joita emme aina edes havaitse. Meidän tulee olla tietoisia ympäröivän maailman raakuudesta ja myös ryhmänä että yksilöllisesti kokemastamme epäoikeudenmukaisuudesta. Belgialainen runoilija Jacques Brelin mukaan "Meidän tulee nähdä kaikessa kaiken kauneus". Kun

muistot ja surut painavat sinua ja maailman rumuus ahdistaa, ole rohkea hengessäsi, katso liekkiä sielussasi, nouse ja katso ahdistajaasi ja sano: "Minä kuljen eteenpäin!"

Sinulle rauhaa, luottamusta, sitkeyttä ja rohkeutta toivottaen

Christian Bernard, FRC
Imperaattori

LÖYTÖRETKI

Jokaisella meistä on piilossa olevia kykyjä, joita emme ole koskaan osanneet itsellemme toivoa.

Jokaisella meistä on enemmän älykkyyttä kuin olemme koskaan ennen käyttäneet.

Jokainen meistä on luovempi kuin olemme koskaan osanneet kuvitella.

Jokaisella meistä on suuria mahdollisuuksialähempänä kuin olemme koskaan osanneet katsoa.

Jokaisella meistä on elämässämme juuri niin onnellisia hetkiä odottamassa kuin uskomme niiden olevan.

Jokaisella meistä on kykyjä ratkaista mikä tahansa ongelma tai saavuttaa mikä tahansa tavoite, jonka olemme ymmärtäneet itsellemme ensin asettaa.

JOHDANTO ESSEALAISUUTEEN

Suomen AMORCin kesäpäivät 16.-17.06.2007
Päivi Tuominen-Kämäräinen

Historiankirjoissa on vain vähän tietoa essealaisjärjestöstä. Tiedetään kuitenkin, että essealaisia eli noin 200-300 vuotta eKr. ja ensimmäisellä vuosisadalla hänen jälkeensä Kuolleenmeren rannalla Palestiinassa ja Mareotis-järven rannalla Egyptissä.

Varsinainen tiiviimmin toimiva essealainen järjestö syntyi noin 150 vuotta ennen Jeesusta ja hävisi roomalaisten hävittäessä heidän luostarinsa vuonna 68 jKr.

Nimi essealaiset on luultavasti kreikankielinen väännös arameankielisestä sanasta "hasajji", joka merkitsee hurskaita.

Essealaisten katsotaan saaneen viisautensa muinaisen Egyptin mysteerikouluista. Faarao Akhenaton pyrki juur-

ruuttamaan uudelleen ihmiskuntaan rauhan, rakkauden ja veljeyden sekä alkuperäisen uskon vain yhden ja Kaikkivaltiaan jumalan olemassaoloon. Hänen aikanaan mysteerikouluissa sai vihkimyksen korkeampaan tietoisuuteen kaikkiaan 300 henkilöä. Maahan tunkeutuneet valloittajat hävittivät mysteerikoulut, jolloin Egyptin hierofanttien oli haettava turvaa muualta, etteivät pyhät mysteerit joutuisi häväistyksi valloittajien keskuudessa. He hakivat turvaa hermeettisten veljeskuntien parista mm. Palestiinasta, Intiasta ja Nepalista. Palestiinaan paenneiden vihittyjen katsotaan perustaneen varsinaisen essealaisen

järjestön. Gnostilaisia eli varhaiskristittyjä pidetään essealaiden seuraajina.

Ajanlaskumme alussa eli juutalainen historiankirjoittaja Josefus, joka on kertonut essealaisesta veljeskunnasta, johon hän itsekin tunnustaa kuuluneensa. Tällä veljeskunnalla oli yhteyttä pythagoralaisiin. Josefuksen lisäksi on vielä pari muutakin historioitsijaa, jotka ovat maininneet kertomuksissaan essealaiset. He olivat aleksandrialainen filosofi Filo Judaeus sekä roomalainen naturalisti Plinius.

Pliniuksen kertomus essealaisista on kiinnostava sen vuoksi, että hän kertoo veljeskunnan asuneen juuri niillä paikoilla, mistä Kuolleenmeren kirjakääröt löydettiin luolista.

Plinius kertoo: ”Essealaiset ovat asettuneet asumaan Kuolleenmeren länsirannikolle, kuitenkin riittävän etäälle merestä välttääkseen sen vahingollisen vaikutuksen. He ovat yksinään eläviä ih-

misiä – he elävät ilman naisia eivätkä ole missään tekemisissä rakkauden jumalattaren, Venuksen, kanssa. He eivät myöskään välitä rahasta. Vain palmut ovat heidän ainoat toverinsa. Heidän veljeskuntansa aina uudistuu ihmisistä, jotka jokapäiväiseen elämäänsä väsyneenä liittyvät heidän riveihinsä.”

Tutkijoiden mukaan Qumranin kirjakääröt ovat peräisin Kuolleenmeren lähistössä sijainneesta essealaisen veljeskunnan luostarista, joka toimi ja vaikutti siellä Jeesuk-

sen syntymän aikoihin ja jo ennen sitä.

Monet tutkijat ovat viitanneet myös yhtäläisyyksiin vanhojen pythagoralaisien ja essealaisten oppien välillä. Antiikin Kreikan pythagoralaiset ja stoalaiset seurasivatkin essealaisia periaatteita ja paljossa heidän elämäntapaansa.

Tämä selittyy sillä, että mm. Pythagoras opiskeli Egyptin

boliikalla onkin perustansa Egyptin mysteereissä. Sen mukaan kaikissa asioissa vallitsee dualismi, kaksinaisuus. Jokainen asia luo oman vastakohtansa, jonka kautta se vasta tunnetaan (esim. hyvä ja paha, alku ja loppu). On olemassa kaksi perusvoimaa, jotka yhdessä luovat kolmannen ja näin syntyy kolmio ja kolminaisuus, joka on kaikissa suurissa uskonnoissa peruskäsitteenä.

mysterikouluissa ja sai siellä myös pappisvihkimyksen.

Pythagoralaisella lukusym-

Samantyyppinen dualismi ilmenee myös essealaisista opeista.

Myös oppi jälleensyntymisestä oli yhteinen sekä Pythagoraan että essealaisten opeille.

Pythagoraan kerrotaan myös tehneen ihmetekoja, joilla on yhteyttä Jeesuksen tekemien ihmeiden kanssa. Kerrotaan esim., että Pythagoras käveli kerran meren rannalla ja kohtasi kalastajia, jotka olivat murheissaan, koska eivät olleet saaneet mitään

saalista. Pythagoras kehotti heittävänsä verkot vielä kerran veteen ja antoi tarkan luvunkin, kuinka paljon kaloja he saisivat. Juuri niin kävikin.

Essealaisjärjestö oli ankaran siveellinen järjestö, joka oli levinnyt juutalaisten keskuuteen jo paljon ennen Jeesuksen syntymää, mutta omaksunut juutalaisuudesta kansalliset ja ulkonaiset muotonsa.

Essealainen liike syntyi (samoin kuin farisealaisuuskin) vastalauseena Jerusalemin temppelin maallistuneelle papistolle ja sen ajan jumalanpalvelusmenoille.

Essealaiset olivat palestiinalainen lahkko, jonka jäsenten lukumäärä on arvioitu olleen noin neljätuhatta Jeesuksen syntymän aikoihin.

Lahko vaati jäseniltään sellaista elämää, joka auttoi korkeamman Minän kehittymistä ja sai aikaan uudesti syntymisen (Jumalan valtakunnan etsiminen omasta itsestään).

Seurakuntaan liittyvän oli ankarissa kokeissa osoitettava, että hän kykeni valmistautumaan korkeampaan elämään. Kokeen läpäistyään hänen oli vielä annettava juhlallinen lupaus olla paljastamatta ulkopuolisille tämän elämäntavan salaisuuksia. Essealaisen opetuksen mukaisen elämäntavan oli tarkoitus lannistaa ihmisen alempi luonto niin, että hänessä uinuva henki voisi herätä.

Essealaisten veljeskunta oli kunnioitettu, suorastaan pyhä yhteisö Jeesuksen aikaan.

Essealaisjärjestöön ei kuulunut vain köyhiä ja keski-ikäisiä, jotka olivat jostakin syytä vetäytyneet julkisesta elämästä. Hiljaisiksi jäseniksi lukeutui myös paljon vaikutusvaltaisia, eri ammatteja ja arvoasteita edustavia henkilöitä. Yhtä hyvin neuvoksia kuin oppineitakin toimi salaa järjestön etujen hyväksi, sillä essealaisten katsottiin olevan paljon aikalaistensa yleisen henkisen tason yläpuolella.

Heidän hyveitään olivat kuu-
liaisuus, totuudenrakkaus,
siveys, oikeudenmukaisuus ja
kohtuullisuus. Valehtelevien
samoin kuin kaikki muukin tur-
han puhuminen oli kiellettyä.
Essealaisten keskuudessa va-
lehtelevien ja valan vannom-
inen olivat yhtä tuomittavaa
toimintaa kuin riitely ja kosto.

Jo lapsuudesta lähtien he
opettelivat puhumaan pehme-
ällä äänellä ja kontrolloimaan
sanojaan.

Essealaisveljeskunnan jä-
senistä osa asui luostareissa,
osa erakkoina, joilla oli paljon
hiljaisia kannattajia myös ta-
vallisen väestön keskuudessa.
Osa veljistä oli terapeutte-
ja, parantajia, toiset toimivat
opettajina tai jäljensivät pyhiä
tekstejä luostarissa. Nuorem-
mat veljet saivat kulkea paljon
veljeskunnan asioissa ympäri
maata.

Luostareissa asuvilla vel-
jeskunnan jäsenillä oli tarkka
työnjako ja ohjesääntö, jota oli
noudatettava. Osa veljistä hoiti

luostaria ja sen puutarhaa ja
harjoitti maanviljelystä. Toiset
veljet kirjoittivat kirjoja ja jäl-
jensivät vanhoja tekstejä. Osa
harjoitti opetus- ja parannus-
työtä. Esim. Qumranin luos-
tarissa Juudean autiomaassa
essealaisella veljeskunnalla
oli omat rituaaliset menonsa,
joihin kuuluivat mm. kaste-
kylvyt ja leivän ja viinin pyhät
ateriat.

Palestiinassa ja Syyriassa
veljeskunnan jäsenet tunnettiin
terapeutteina eli parantajina.

Luostarissa asuvien jäsen-
ten lisäksi järjestöön kuului
myös paljon maallikkojäseniä,
jotka asuivat luostareiden
ulkopuolella ja elivät normaali-
a perhe-elämää kaukana
kaupungeista ja kylistä ja
toteuttivat käytännössä kom-
muunimaista elämäntapaa,
jossa he jakoivat keskenään
yhtäläisesti kaiken.

Juutalaisten perimätietoa
sisältävässä Talmud-kirjassa
kerrotaan, että Jeesuksen
vanhemmat Maria ja Joo-

sef kuuluivat essealaiseen lahkoon maallikkojäseninä. Kirjassa kerrotaan myös, että he lähettivät Jeesus-poikasen jo nuorena essealaisveljien luostarikouluun. Essealaisveljet taas vuorostaan lähettivät lahjakkaan oppilaansa muutaman vuoden kuluttua Egyptiin korkeampaa opetusta saamaan.

Heidän keskuudessaan ei ollut köyhiä eikä rikkaita, kummankin he katsoivat poikkeuksi Laista. He rakensivat oman talousjärjestelmänsä, joka pohjautui kokonaan Lakiin, ja osoittivat, että kaikki ihmisen ravinnon ja materian tarpeet voidaan tyydyttää täysin ilman taistelua, yksinkertaisesti Lain tuntemisen kautta.

Essealaisjärjestössä vallitsi myös sukupuolten välinen tasa-arvo. Naiset olivat oikeutettuja osallistumaan kaikkiin henkisiin toimintoihin ja pääsemään osallisiksi kaikista salaisista opetuksista.

Essealaisjärjestössä kaikki omaisuus oli yhteisomistuk-

sessä ja jokainen työskenteli yhteisen edun hyväksi. He pysyttelivät kaukana kaikesta politikoinnista ja maallisista valtapyrkimyksistä ja yrittivät kaikkialla ilmentää rauhaa. Heidän tunnusomainen tervehdyksensä olikin ”Rauha olkoon kansanne!”.

He kuluttivat paljon aikaa tutkimalla vanhoja kirjoituksia ja puuhailivat sen lisäksi erikoisten kasvatusalojen, parantamisen ja astronomian parissa. Heistä tuli kaldealaisten ja persialaisten astronomian perilliset ja he olivat perehtyneet egyptiläiseen parannustaitoon. He osasivat parantaa sairaita m.m. erilaisia ääniteitä laulamalla. Samoin he olivat harjaantuneita erilaisten yrttien ja terveyskasvien käytössä.

Essealaiset tunsivat myös valon, ilman, maan ja veden luonnolliset parannusvoimat, jotka yhdessä henkisen elämäntavan kanssa uudistivat ihmisen sisästä päin ja mahdollistivat hänelle elämän ilman sairauksia.

Heidän elämäntapansa salikin heidän saavuttaa jopa sadankahdenkymmenen vuoden iän ja joku eli jopa vieläkin vanhemmaksi ja heidän sanottiin olevan hämmästyttävän voimakkaita ja kestäviä.

Essealaisista kirjoituksista on löytynyt ohjeita ja mainintoja mm. paastoamisesta, kypsentämättömän kasvisravinnon syömisestä ja lihan syönnin välttämisestä, vesikylvyistä, hengitysharjoituksista ja jopa yksityiskohtaiset ohjeet suoli-huuhtelun suorittamisesta.

He pystyivät myös profetoi-maan, mihin he valmistautuivat pidennetyllä paastolla.

Määrättyinä aikoina veljeskunnan jäsenet kerääntyivät yhteen harjoittaakseen viisautta ja hyvettä tavoissaan ja puheissaan. Heidän luonnontutkimuksensa suuntautui lähinnä parannustaidon kehittämiseen. He tunsivat monia kasvien ja kivennäisten vaikutuksia ihmisen elimistöön ja pitivät näitä tietoja järjes-

tönsä korkeimpien asteiden salaisuuksina ja käyttivät niitä ihmisten parantamiseen ja kärsimysten lievittämiseen.

He rukoilivat paljon, mutta eivät koskaan uhranneet Jumalalle Tempelissä, vaan kunnioittivat ja palvelivat häntä järjestönsä tavoissa.

Kuolema ei ollut essealaisille pelottava asia, sillä he uskoivat jälleensyntymään ja heidän mielestään ruumiissa vankina oleva sielu sai vapautuksen kuolemassa.

Järjestön salaiseen tietämykseen vihkimättömät eivät saaneet osallistua heidän kokouksiinsa. Siveellisten arvojen ja salaisen tiedon piirissä he erottivat neljä astetta. Ylemmät asteet eivät saaneet paljastaa mitään salaisuuksistaan alemmille, sillä siitä seurasi häpeällinen rangaistus. Vain moitteeton ja siveellinen elämä ja viisautteivat arvolliseksi korkeampiin asteisiin. Alimpaan, ensimmäiseen asteeseen, he ottivat

mieluummin lapsia kansan keskuudesta, sillä essealaiset menivät harvoin tai eivät ollenkaan naimisiin. Veljeskuntaan otetut lapset kasvatettiin alusta alkaen kelvollisiksi jäseniksi. Kun joku aikuinen halusi liittyä veljeskuntaan, hänen täytyi aluksi kestää ankara, siveellinen kolmivuotinen koeaika ennen kuin hänet hyväksyttiin järjestöön.

Saadakseen vihkimyksen jäsenen tuli olla vähintään 21 vuotta vanha. Saatuaan vihkimyksen veljeskuntaan uusi jäsen sai valkoisen pellavaisen kaapunsa myötä myös juuri hänelle tarkoitetun elämäntehtävän. Vastaanottamansa elämäntehtävän kuului olla hänen elämänsä päämäärä kuolemaan saakka ja se myös yhdisti hänet Jumalaan ja teki hänet hyödylliseksi sekä maalle että ihmiskunnalle. Elämäntehtävä loi merkityksen vihityn maalliselle vaellukselle ja teki hänestä todellisen ihmisen.

Vihitty sai myös sauvan tai ruokokepin, joka symboloi

hänen tietämystään elämän salatuista laista ja hänen kykyään käyttää niitä harmonisesti toteuttaakseen onnistuneesti tehtävänsä.

Hänen täytyi myös valalla vahvistaa kunnioittavansa maata elävänä, pyhänä ja älykkäänä olentona. Jotta voisi ylläpitää yhteyttä maahan ja kunnioittaa sitä, vihityn tuli olla yhteydessä siihen jalkojensa välityksellä ja joskus koko kehollaan. Tämän vuoksi essealaiset kulkivat usein paljain jaloin.

Essealaisveljeskunnan jäsenet elivät yksinkertaista, järjestäytyntä elämää. He nousivat joka aamu ennen auringonnousua, kylpivät kylmässä vedessä, joka oli heille rituaali ja pukeutuivat valkoisiin pellavasta valmistettuihin vaatteisiin. Valkoinen asu (kaapu) ilmensi kasteen voimaa ja sielun puhtautta, joiden oli tarkoitus suojella maailman ristiriidoilta.

Ennen auringonnousua he

eivät puhuneet toistensa kanssa maallisista asioista, vaan rukoilivat sen sijaan ylistäen uuden päivän alkua.

Veljet harjoittivat määräysten mukaisesti myös maanviljelyä ja menivät erityisessä työasussa peltotöihin. Pelloilla ja viinitarhoissa suoritetun päivittäisen työnsä jälkeen he nauttivat vaieten ateriansa, jonka he aloittivat ja lopettivat rukouksella. Yhteiselle aterialle kokoontuessaan he puukeutuivat tätä hetkeä varten puhtaisiin liinavaatteisiin.

He söivät täysin vegetaarisesti, eivätkä koskeneet liharuokiin tai käyneisiin nesteisiin.

Aterioilla ei ollut palvelevia veljiä, sillä heidän keskuudessaan vallitsi tasa-arvo. He eivät hyväksyneet orjia tai palvelijoita, vaan kilpailivat toistensa palvelemisessa. Essealaisista sanottiin, että he olisivat olleet ensimmäiset ihmiset, jotka eivät hyväksyneet orjuutta missään muodossa.

Iltaansa he omistivat opiskelulle ja yhteydenpidolle taivaallisten voimien kanssa.

Heille ilta oli päivän alku ja heidän sabattinsa eli pyhäpäivänsä alkoi perjantai-iltana, heidän viikkonsa ensimmäisenä päivänä. Tämän päivän he viettivät opiskellen, keskustellen, seurustellen vierailijoiden kanssa sekä soittamalla tiettyjä musiikki-instrumentteja, joista on löydetty jäännöksiä.

Itsensä puhtaana pitäminen oli veljeskunnan jäsenille hyvin tärkeää. He puhdistivat itsensä sekä fyysisesti että henkisesti aina ennen astumistaan jonkun taloon, jokaisen päivän alussa ja lopussa ja ennen ruokailua ja rukoilemista. He myös pesivät toinen toisensa jalkoja ystävydenosoituksena toisiaan kohtaan ja vahvistaakseen tietoisuutta ja ymmärrystä siitä, että heidän on pidettävä huolta toinen toisistaan niin kuin Taivaallinen Isä pitää huolta heistä.

He myös siunasivat toinen

toisensa asettamalla kätensä siunattavan pään päälle osoittaakseen näin ikuista yhteyttä valoon ja vahvistaakseen rakkautta, joka ilmeni heidän keskuudessaan.

Kaikissa toimissaan essealaiset ilmensivät luovaa rakkautta.

He hoitivat sairaita, kunnioittivat vanhuksia ja osoittivat erityistä vieraanvaraisuutta ja ystävällisyyttä vieraille. Essealaiset auttoivat myös köyhiä, kodittomia ja heitteille jätettyjä ihmisiä.

Vieraanvaraisuuden osoitukseksi he rakensivat erityisiä rakennuksia, joissa he hoitivat mm. sairaita. Tästä toiminnasta on nykyinenkin sairaalatoiminta saanut alkunsa. He oppivat jo hyvin varhaisella iällä näkemään kunkin ihmisen pyhänä ja osoittamalla vieraanvaraisuutta, ystävällisyyttä ja huolenpitoa jollekin ihmiselle he itse asiassa osoittivat sitä Jumalalle. Vrt. Jeesuksen sanat: ”Kaikki, mitä te teette yhdelle

näistä vähimmistä veljistäni, sen te teette minulle.”

Jeesus tulkitsi essealaisia oppia hienoimmassa ja kauneimmassa muodossaan Vuorisaarnan yhdeksässä autuaaksi julistuksessaan.

Se, että tämä oppi on hyvin vanha ja kesti yli aikakausien todistaa, ettei se voi olla kenenkään yksittäisen ihmisen tai tiettyjen ihmisten suunnittelema, vaan että se on universumin ikuisten ja muuttumattomien lakien tulkintaa, joka on sama ja yhtä käyttökelpoinen tänään kuin kaksi- tai kymmentuhatta vuotta sitten.

LÄHTEET:

The Essene Gospel of Peace

The Unknown Books of the Essenes

Essealaiset parantajina

AMORCin Porvoon kesätapahtuma, kesäkuu 2007

Essealaisista parantajina on ollut saatavissa melko vähän tietoa. Essealaisten veljeskunnasta kerrotaan, että veljeskunta salasi toimintansa ja myöskin sen, miten ja millä tavoin sen jäsenet paransivat ihmisiä. Hajanaista tietoa on kuitenkin ollut saatavissa mm. juutalaisen historioitsijan Flavius Josefuksen muutamana mainintana essealaisten parantamistavoista. Essealaisten parantamistavoista kerrotaan Uudessa Testamentissa, koska AMORCin, veljeskuntamme käsityksen mukaan Jeesus oli essealainen ja hänhän paransi sairaita.

On pieni kirjanen nimeltä 'Kuka oli Jeesus' ja siinä on kerrottu essealaisen silminnäköijän kuvaus 2000 vuoden takaa. Kirjassa kuvataan Jeesuksen ristiinnaulitsemista, ja miten essealaiset paransivat

Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen. Tätä käsitellään kirjoituksen loppupuolella. Tähän kirjoitukseen ei ole otettu AMORCin opetusta essealaisista, mikä johtuu veljeskuntamme säännöistä. Mainittakoon ainoastaan, että AMORCin mukaan essealaisten kuvataan käyttäneen erityisesti vokaaliääniä parantamisessaan, mikä missään muussa lähteessä ei tule esiin.

Essealaisten parantajatoiminnasta kertomisen ongelmana on, missä määrin näissä mainituissa lähteissä on todellista historiallista pohjaa ja todellista tietoa essealaisista parantajista ja parantamistavoista. Voimmeko luottaa annettuihin tietoihin ottaen esimerkiksi huomioon sen, etteivät muinaiset essealaiset pitäneet kovinkaan suurta

ääntä itsestään? Esimerkiksi Jeesuksesta ei kertaakaan Raamatussa ole mainittu, että hän olisi ollut essealainen. Veljeskuntamme olettaa hänen olleen.

Kuten jo aiemmin on kerrottu, essealaisten pääkeskus oli Qumran Kuolleenmeren luoteisrannalla. Josefuksen mukaan noin vuonna 70 jKr. essealaisia noin 4000 eri puolilla Israelia, myös Jerusalemissa. Heidän elämänsä oli köyhää ja he noudattivat alkeellista kommunismia. He puhuivat hyvin vertauskuvallisesti, muistettakoon tässä kohdin Jeesusta, joka puhui vertauksin. Essealaiset itse käyttivät itsestään monia peitenimiä: 'köyhät ja kurjat, lapset tai valon lapset, monet, nöyrät, oikeamieliset, tien kulkijat, täydelliset, heikot, kumartuneet, maan hiljaiset, pelkäävät, pyhät, taidolliset, valitut ja yksinkertaiset'. Historioitsija Flavius Josefuksen mukaan essealaiset olivat taipuvaisia mystisismiin. Mainitaan myöskin, että esseea-

laisten kohdalla olisi kyse Palestiinassa syntyneestä pappisdynastiasta, joka väitti polveutuvansa Aaronista ja joka yhdistettiin daavidilaiseen tai kuninkaallisen messiaan odotukseen. Se on jatkuvassa sodassa Herodeksen dynastiaa, sen pappeja ja roomalaismiehittäjiä vastaan. Tästä ja papiston näkökulmasta heitä nimitettiin 'essealaisiksi, selooteiksi, sadokilaisiksi, nasarealaisiksi sekä lukuisilla muilla nimityksillä, myös maantiersvot ja lainsuojaton'-nimet mukaan lukien.

Nimitys 'essealaiset' on säilynyt vain kreikankielisissä lähteissä muodoissa 'esseenoí' ja 'essaioi'. Sanan johto on epävarma; todennäköisesti se johtuu aramealaisesta sanasta 'puhdas' (hasen, hasajja). Toisten tietojen mukaan essealaisten oletetaan saaneen nimensä kreikan 'essene'-sanasta, mikä viittaa hoitoasi-antuntemukseen. Jeesuksen puhuman aramean kielen sana 'asayya' tarkoitti lääkäriä

ja vastasi kreikan 'essenoi'-sanaa. Ihmiset alkoivat pitää heitä kreikkalaisten parantaja - askeetikkojen, therapeuttien juutalaisina vastineina. Essealasta eivät tietenkään kaikki olleet parantajia, vaan osa heistä perehtyi tähän. Kreikkalaisegyptiläinen vaikutus oli voimakasta Juudeassa ennen roomalaisten väliintuloa ja essealaiset kehittivät egyptiläistyyliseksi parantajayhteisöksi.

Essealaisilla kerrotaan olleen jonkinlaisia sairaaloita, maaseudulla he käyttivät luolia hoitopaikkoinaan ja oli tietenkin yksityisiä koteja. Tämän enempää mainintoja heidän sairaaloistaan ei ole löytänyt. Essealaisten yleensä ja etenkin parantajien kerrotaan käyttäneen valkoista pukua. Varsinaisesti Qumranissa asuneen yhteisön parantamistavoista ei ole säilynyt tietoja. Luultavasti he toimivat samalla tavoin kuin kiertelevät essealaisparantajat. Tässä kohden voi nähdä yhteyksiä myöhempiin fransis-

kaanimunkkeihin, jotka kiertelevät seudulta toiselle samaan tapaan parantaen ihmisiä, mitä dominikaanimunkit eivät varsinaisesti tehneet, sillä he asuivat luostareissa.

Historioitsija Flavius Josefus kertoo, että essealaiset olivat harjaantuneita kasvisparantajia ja saivat lääkityksenä käytettävien kasveja ja kiviä koskevan hoitotietämyksensä antiikin kansoilta, mahdollisesti egyptiläisiltä ja kreikkalaisilta. Parantavia kasveja kerrotaan kerätyn tuon ajan Israelin itäisellä puolella olevasta laaksosta. Parantavien kasvien nimiä ei kuitenkaan ole mainittu, joten tässä mainitaan joitakin vanhassa Egyptissä käytettyjä lääkintäkasveja. Näistä mainittakoon kipua lievittävät unikko, mandragorakasvin juuri, hullukaali ja hamppu. Verenvuotoja tyrehdytettiin m.m. siankärsämöllä. Granaattiomenapuun juurella karkotettiin heisimatoja. Kamomillaa käytettiin m.m. malarian hoidossa, merisipulia turvotuksen vähentämiseen ja

valkosipuli oli, kuten nykyäänkin, tulehduksia parantava ja muuten vahvistava lääkekasvi. Muita lääkinnällisiä kasvi-tuotteita olivat esim. tinjami, sennakasvi ja tanniinipuusta saatava tanniinihappo. Parantamisessa kiinnitettiin huomiota myös elintapoihin, kuten öljyn käytön vähentämiseen ja kasvisruokin suosimiseen. Lääkitykseen saattoi liittyä kasvien eri osien lisäksi öljy, vesi, balsamivoide ja viikunat. Kuparisulfaattilla hoidettiin erilaisia silmätauteja, ainakin Egyptissä. Lisäksi essealaiset parantajat olivat kiinnostuneita ylipäätään lääkeaineiden ja mineraalien käytöstä sairauksien hoidossa ja heidän kerrotaan tutkineen vanhoja kirjoituksia, joissa selvitetään ruumiillisen ja sielullisen terveyden keskinäistä yhteyttä. Filon-historioitsija mainitsee, että essealaiset osasivat parantaa ruumiillisten vaivojen lisäksi sielullisia, nykytermein psyyken sairauksia.

Edellä mainitsin, ettei Qum-

ranin yhteisön parantajatoiminnasta ole paljoakaan tietoa. Kuolleenmeren rannoilta on löydetty ns. kultajauhetta, jota Qumranin essealaiset mahdollisesti käyttivät. Vanhassa Testamentissa kuvataan, että Mooses jauhatti kansan palvoman kultaisen vasikan ja juotti sen israelilaisille. Tämä ns. kultajauhe on alkemistinen tuote ja kerrotaan, että sen valmistamista johtaneet papit perustivat therapeutate-ryhmän Qumranin essealaisyhteisön piiriin eli tässä viitataan Qumranissa tapahtuneeseen parantamistoimintaan.

Qumranin analyysien mukaan Kuolleenmeren saostuma sisältää 70% kultaa, joka on yksiatomisessa olomuodossa. Tiedetään myös, että tämän eksoottisen valkoisen kultajauheen ominaisuudet ovat tarkalleen sellaiset kuin aiemmin mainitut therapeutate-papit ilmoittivat niiden olevan. Se lisää ihmisen DNA:n kanssa resonoidessaan hormonien tuotantoa ja parantaa

immuniteettijärjestelmää. Jo Egyptin Karnakin papit käyttivät tätä ja se luetteloiitiin temppeleissä 'kultaleipänä' ja sitä käytettiin entisinä aikoina laajalti Egyptissä ja Vähässä Aasiassa sekä Israelissa, jo Salomonin aikana. On esitetty, että mahdollisesti Jeesuksen isä Joosef oli tämän kullan valmistaja, alansa ammattimestari. Nykyisinkin sitä käytetään nimellä 'yksiatominen kulta'. On esitetty myös ajatus, että Isä Meidän-rukouksen "Ja anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme", mahdollisesti on viittaus tähän kultaleipään. Isä Meidän-rukoushan on vanhaa juutalaista alkuperää. Mystisen kultaleivän sanotaan lisäävän havainnointi- ja intuitiokykyä ja persoonallisuuden henkevoitymistä 'enkelimäiseen tilaan'.

Edellä on puhuttu lääkkeillä ja lääkeaineisiin rinnastettavilla aineilla suoritetuista essealaisten toimesta tehdyistä parantamisista; kyse oli aivan

konkreettisesta parantamisesta. Seuraavaksi siirrytään Uuteen Testamenttiin ja sen esittämiin parantamiskertomuksiin, joita on Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa sekä Apostolien teoissa. Tässä tarkastellaan pääasiassa Jeesuksen tekemää parantamistyötä. Jos oletamme Jeesuksen olleen essealaisen, hän erityisesti ja nimenomaan tunsii parantamisen essealaiseen tapaan. Voidaan todeta, että ainakin evankeliumeissa kerrotut tapahtumat ovat parantamista pääasiassa henkiselällä tasolla. Hän ei käyttänyt lääkkeitä, ainakaan niistä ei kerrota.

On esitetty myös maininta, että jotkut Jeesuksen parantamistapaukset eivät mahdollisesti olleetkaan varsinaisia sairauksien parantamisia, vaan kyse saattoi olla essealaisperinteeseen liittyneistä rituaaleista. Johanneksen evankeliumissa esimerkiksi kerrotaan, kun Jeesus herätti

Lasaruksen kuolleista. Jotkut ovat tästä päätelleet, ettei Lasarus ollut 'oikeasti' kuollut, vaan kyse oli esselaisuuteen liittyneestä tietystä vihkimyksestä. Heillähän oli monia symbolisia tapahtumia, esim. lapsen maailmaan syntyminen ja yhteisöön syntyminen, kuten mainitaan Jeesuksen kohdalla. Hänhän meni temppeleihin 12-vuotiaana, esseelaisilla näiden syntymien väli oli 12 vuotta.

Jos ei oleteta Jeesuksen parantamisia vertauskuvallisiksi, niin hänen kolmivuotisen julkisen työnsä aikana sairaiden parantaminen kuului olennaisena osana hänen työhönsä. Kaikkialla missä hän julisti evankeliumia, hän paransi myös sairaita. Raamatussa kerrotaan, että Jeesus käski parantamiensa ihmisten, esimerkiksi spitaalitautisten mennä näyttämään itseään papeille. Tämä osoittaa, että Jeesus antoi arvoa Mooseksen sääntämälle pappeudelle jumalanpalvelusmenojen puhtauden

ja yleisen terveydenhoidon vaalijana. Vanhan Testamentin mukaan papeille kuuluivat lääkärin tehtävät. Jeesus antoi myös opetuslapsilleen vallan parantaa sairauksia lähettäessään heidät julistamaan evankeliumia. "Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia". Apostolien teoissakin on parantamismainintoja; esimerkiksi Filippus paransi ihmisiä Samariassa, Paavali Efesossa ja Maltalla. Pietari paransi ramman miehen. - Kun ajatellaan nykyistä aikaa; niin tämä toiminta nykyisin on nähtävissä esim Nokia-liikkeessä, jossa, kuten kristinuskon syntymisen aikaan, parantamista pidetään armolahjana, kuten myös kielillä puhumista ja profetointia.

Miten Jeesus paransi?

Jeesuksen puheista käy ilmi, että juutalaisuudessa valitsevan yleisen käsityksen mukaan sairaus ja synti olivat samaa juurta. Sekä sairaat

että pahantekijät olivat tämän ajattelun mukaan pahojen henkien riivaamia. Parannuskeinoina käytettiin usein pahojen henkien ajamista ulos. Näin näki myös Jeesus. Kerrotaan seuraavasti Markuksen luvussa 9 jakeissa 17-25: “ He toivat Jeesuksen luo pojan, jossa oli mykkä henki ja missä henki käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä ja hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu... ja monesti se on heittänyt hänet tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä, Jeesus jotenkin voit, niin armahda ja auta meitä”. Jeesus sanoi: “Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo”. Ja Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja sanoi sille: “Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua; lähde hänestä, äläkä enää häneen mene”! Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja Jeesus tarttui poikaa kädestä ja nosti hänet ylös ja hän nousi”.

Sairauksien parantamista

Jeesus nimitti syntien anteeksiantamiseksi. Jeesukselle, samoin kuin Qumranin fragmenttien kirjoittajille, ilmaisu ‘antaa synnit anteeksi’ tarkoitti samaa kuin ‘parantaa’ ja hän käytti sitä myös tässä merkityksessä. Parantamistoiminnan ei katsottu osoittavan parantajan jumalallisuutta, se oli vain väliaikainen toimenpide maan päällä. Jeesuksen mukaan tauti saattoi uusiutua joskus aiempaa pahempaan. Lopullinen tuomiovalta kuului Jumalalle. Ylipäätään essealaisten ja Jeesuksen parantamistoiminnan kohdalla muistettakoon, ettei tuohon aikaan, kuten edeltä käy ilmi, ollut varsinaista sairauksien diagnoosien määrittelyä. Potilaan tila esitetään lähinnä sairaustilan kuvauksena. Kun esimerkiksi puhutaan ‘riivaetuista ihmisistä’ sairaina ihmisinä, on vaikea mieltää, mistä oikein oli kyse; oliko kyse mielisairaudesta, äkillisestä psykoosista, skitsofreniasta, oliko kyse äkilliseen shokkitilaan joutuneista, vaikeasta

grand mal- epilepsiasta. Ja kun puhutaan esim. kuutau-
tisesta, mistä on kyse? Onko
ehkä kyse epilepsiasta, joka
saattaa oireilla vaikeammin
täyden kuun aikaan?

Jeesuksen parantamia olivat
mm. spitalinen mies, sadan-
päämiehen palvelija, Pietarin
anoppi, monia halvaantu-
neita, verenjuoksua sairas-
tava nainen, kaksi sokeaa,
mykkä, mies, jonka käsi oli
kuivettunut, kanaanilaisen
naisen tytär, kuunvaihetauti-
nen poika, sokea Bartimeus,
Maria Magdaleena, Johanna,

Susanna, koukistunut nainen,
vesitautinen mies, kymmenen
spitalista, ylipapin palvelija,
kuninkaan virkamiehen poika,
sairas mies Betesdan lammi-
kolla, sokeana syntynyt ja lu-
kuisa määrä riivattuja. Jeesus
herätti myös kuolleista Lasa-
ruksen ja lesken pojan Naini-
sa ja Jairuksen tyttären.

Jeesuksen parantamista-
paa kuvattaessa on käytetty
mm. seuraavia ilmauksia:

— Kätten päällepaneminen
tai sairaan koskettaminen,
kuten tapahtui esim. Pietarin
anopin ja spitalisen miehen
kohdalla. “Niin hän ojensi kä-
tensä, kosketti häntä ja sanoi:
“Minä tahdon; puhdistu”. Ja
kohta hän puhdistui spitaalisi-
taan” (Matt 8; 2-3 ja 14-16).

— Jeesuksen vaatteiden kos-
kettaminen. “Ja kun sen paik-
kakunnan miehet tunsivat hä-
net, lähettivät he sanan kaik-
keen ympäristöön, ja hänen
tykönsä tuotiin kaikki sairaat,
ja he pyysivät häneltä, että

vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat”. (Matt 14, 35-36).

— Nuhtelu, kuten kuunvaihetautisen pojan kohdalla. Häntä vaivasi riivaaja. “Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve” (Matt 127; 14-18).

— Parantumisuskoon liittyvää. “Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvautunutta miestä, jota kantamassa oli neljä miestä. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: “Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi ja minä sanon sinulle, ota vuoteesi ja mene kotiisi” (Mark 2: 3-11).

— Sairaankohdan koskettaminen käsillä. Mykän miehen parantaminen. “Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkinä ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen. Ja hän otti hänet erilleen kansasta, pisti

sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä ja katsahti ylös taivasiin, huokasi ja sanoi hänelle ‘effata’ eli ‘aukene’. Ja hänen korvansa aukenivat ja hänen kielensä side irtautui ja hän puhui selkeästi” (Mark. 7: 32-35).

— Syljen käyttö voiteena. “Hänen luokseen tuotiin sokea ja he pyysivät, että hän koskisi häneen. Ja hän talutti sokean kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: “ Näetkö mitään?” Tämä sanoi: “Näen käveleviä, ne ovat puiden näköisiä”. Sitten Jeesus pani kätensä hänen silmilleen ja nyt mies näki tarkkaan ja oli parantunut” (Mark 8: 22-25).

— Toinen syljen avulla tapahtunut parantaminen kerrotaan Johanneksen 9. luvussa (1-7), jossa Jeesus paransi syntymästään saakka sokean miehen. Jeesus sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja sivelsi tahtaan hänen silmilleen. Ja Jeesus sanoi: “Mene ja pesey-

dy Siiloan lammikossa”. Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänsä.

Monessa kohdassa korostetaan, että kansa tahtoi päästä koskettamaan Jeesusta, koska hänestä lähti voimaa, joka paransi kaikki (esim. Luukk. 6; 19). Jeesus oli korkeimman tason vihitty ja hänen auransa korkeasti värähtelevä, voimakas ja henkinen, että näin varmaankin tapahtui. Kuten evankeliumeissa kerrotaan, Jeesus ei käyttänyt essealaisten parantavia lääkeaineita, niistä ei ainakaan kerrota Uudessa Testamentissa. Hänen parantamistapahtumansa näyttäisivät olleen ihmetekoja ja henkisellä tasolla tapahtuvia.

Veljeskuntamme mukaan essealaiseen parantamiseen liittyi vokaaliäänien käyttö, mikä ei tule esiin käytetyissä lähteissä eikä Uudessa Testamentissa. Essealaisten kerrotaan käyttäneen vokaaliääniä etupäässä äkillisten tuskien lievitykseen.

Silminnäkijän kuvaus

Kirjasessa ‘Kuka oli Jeesus’ on kuvaus 2000 vuoden takaa. Kirjoitus perustuu latinankieliseen käännökseen, jonka kerrotaan olevan sanatarkka jäljennös vanhasta alkuperäisestä tekstistä. Tämä essealaiskirje eli Jeesuksen elämää kuvaavan ‘essealaisen silminnäkijän kuvaus’ oli tuon ajan Jerusalemin järjestön vanhimman kirjoittama ja se löydettiin Aleksandriasta vanhasta rakennuksesta. Rakennuksen kirjastoa pengottaessa löytyi vanha pergamenttikäärö, jonka sisältä löydettiin ikivanha essealaiskirje, jossa on kuvaus Jeesuksen elämästä ja Jeesuksen parantamisesta hänen ristiinnaulitsemisensa jälkeen. Tässä toimivat essealaiset parantajat. Kyseessä on siten kuvaus essealaisten parantamismenetelmistä, jotka liittyvät Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen liittyneeseen vammautumiseen. Alkuperäinen kirjeteksti on ollut Vatikaanin kirjastossa Roomassa.

Seuraavassa esitetään suoria lainauksia tekstistä. Kirjeen mainitaan olevan kirjoitetun seitsemän vuotta Jeesuksen kuoleman jälkeen.

Kirjeen alussa kerrotaan Jeesuksesta elämän vaiheista ja vaakuutetaan, että ristiinnaulittu oli esseelaisjärjestön eli kuten tässä sanotaan “meidän yhteisömme” todellinen veli ja hän meni rohkeasti kuolemaan, sillä kuoleminen hyveen vuoksi oli esseelaisten Liiton korkein palkka. Jeesus ei ollut yksinomaan hurskas ja viisas, vaan hän oli myös hankkinut Liiton selvittämät tiedot luonnon salaisuuksista sekä yrttien ja suolojen ja kivien vaikutuksesta ihmiseen. Tämä kirjoittaja eli vanhin edelleen kertoo, että Jeesus oli innostunut opettaja ja taitava parantamisessa niin kuin vanhimmat heidän joukossaan.

Näin kerrotaan Jeesuksesta ristillä: “Kun Jeesus oli sitten ristillä, hänen käsivartensa oli sidottu ristin vahvaan poikki-puuhun niin lujasti, että veri pakeni vartaloon ja hengittäminen kävi raskaaksi. Jalat oli sidottu vahvoilla köysillä puolisääreen asti, niin että kaikki elämä pakkautui vartaloon ja sen jälkeen lyötiin käsien läpi vahvat. rautaiset naulat, mutta jalkojen läpi ei lyöty nauloja. Jeesukselle tarjottiin ennen ristiinnaulitsemista happamasta viinistä tehtyä juomaa, johon oli sekoitettu koiruohoa. Jeesus kieltäytyi siitä, koska hän ei halunnut olla ristillä huumattuna”.

Edelleen kerrotaan, että “Joosef Arimatialainen, neuvoston jäsen ja rikas mies, joka kuului salaa esseelaisten Liittoon ja Nikodeemus, korkeimman asteen Viisas, joka tunsu terapeuttien taidot, tulivat ristin luo ja luulivat ensin, että Jeesus oli kuollut. Hän oli riippunut ristillä seitsemän tuntia. He tutkivat Jeesuksen

ruumiin ja Nikodeemus sanoi: “Niin totta kuin olen vihitty luonnon ja ihmisolennon elämän tietämykseen, niin varmasti pelastaminen on mahdollista”.”

Tämän jälkeen “Josef Arimatialainen lähti Pilatuksen luo hakemaan lupaa ottaa Jeesus pois ristiltä ja laittaa hänet läheiseen kalliohautaan, jonka Joosef oli hakauttanut omaksi haudakseen. Paikalle tullut sadanpäämies uskoi Jeesuksen kuolleen ja siksi hänen luitaan ei rikottu, mutta sotilas työnsi keihään Jeesuksen ruumiiseen niin, että pistos tunkeutui pintapuolisesti vasemman lonkan yläpuolelle kylkeen. Haavasta alkoi tällöin vuotaa veristä vettä. Essealaisliiton opetuksen mukaan haavasta olisi pitänyt valahtaa vain hiukan verta kuoleman merkiksi - mutta nyt tihkui veristä vettä jatkuvasti. Nikodeemus aavisti tällöin, mitä oli tapahtunut; Jeesus ei ollut vielä kuollut”.

Kun oli saatu lupa Jeesuksen ristiltä ottoon, niin “Jeesus otettiin ristiltä, hänet irrotettiin rististä varovasti parannustaidon ohjeiden mukaan ja Nikodeemus sivelsi pitkän suikaleen hienoa byssus-puuvillakangasta (simpukkasilkki) juoksevilla ja vahvistavilla salvoilla, jotka olivat Liiton salaisuutta. Näillä juoksevilla yrteillä oli vahvistava vaikutus ja essealaiset veljet, jotka tunsivat parantavan luonnon, käyttivät niitä karkottamaan kuoleman unen. Joosef ja Nikodeemus kumartuivat Jeesuksen kasvojen yli ja samalla kostuttivat häntä kuumilla kyynelillä ja puhalsivat häneen henkeään ja lämmittivät hänen ohimoitaan. Nikodeemus siveli balsamilla molempien käsien haavat, mutta hän ei halunnut sulkea sotilaan pistämää kylkihaavaa, sillä hän piti vuotoa parantavana, koska se veti ruumiin nesteitä rinnasta, jonne ne olivat kerääntyneet”.

Sitten kerrotaan, että “Kallio-onkalohauta, jonne Jeesus

vietiin, savustettiin aloella (kasvista saatavalla uutteil-la) ja muilla vahvistavilla pi-risteillä. Ja kun Jeesuksen sammalelle lasketut jäsenet olivat vielä jäykät, niin onkalon pääsisäänkäynti suljettiin painavalla kivisellä telalla, jotta savustetut ainekset täyttäisivät luolan ilman”.

“Tällä välin oli ollut useita maanjäristyksiä, jonka tuot-taman ilmanalan essealaiset ajattelivat olevan parantavaa. Kun kolmekymmentä tuntia oli kulunut Jeesuksen oletetusta kuolemasta, eräs essealainen noviisi oli lähetetty luolaan olemaan Jeesuksen luona,

koska Joosef ja Nikodeemus olivat tällä välin menneet Viisaiden kokoukseen Jee-suksen parantamisen vuoksi. Noviisi kuuli hiljaista ääntä ja kun hän meni katsomaan, hän näki Jeesuksen liikuttavan huuliaan ja hengittävän ja hänen kasvonsa olivat elävät. Jeesuksen silmät olivat auki ja hän katsoi kysyvänä novii-sia. Nikodeemus tuli luolaan ja hänellä oli uutta balsamia mukanaan”.

“Kun hän tuli hautaan, hän näki valkopukuisen noviisin sammalella luolassa ja Jee-suksen pää lepäsi hänen rinnallaan ja Jeesus oli palan-nut elämään.

Kun Jeesus tunsii esse-alaiset ystä-vänsä, hänen silmiinsä tuli eloa ja hän kysyi: “Missä minä olen?” Joosef syök-syi hänen rinnalleen ja

kertoi kaiken. Nikodeemus pakotti Jeesuksen syömään taateleita ja hunajaan kas-tettua leipää ja viiniä. Jeesus tunsu haavat käsissään ja lon-kassaan, mutta balsami, jota Nikodeemus oli sivellyt niihin kolmekymmentä tuntia sitten, oli tehokasta, sillä parantumisen oli nähtävissä”.

“Jeesus vapautettiin bys-sus-siteistä ja hikiliina otettiin hänen päästään. Sen jälkeen Joosef sanoi, ettei tähän hau-taan voi enää jäädä, sillä vi-holliset vaanivat joka puolella ja kavaltavat salaisuuden. Siksi Jeesus vietiin lähellä olleeseen essealaisasuntoon. -Siteet ja hikiliina ja käytetyt lääkeaineet hävitettiin”.

Lopuksi tämä muinainen kirje kertoo: “Tämän jälkeen Jeesus tapasi joitakin kerto-ja oppilaitaan, osin hän oli piilossa ajoittaisen heikon vointinsa vuoksi, sillä hän uupui helposti”. - Raamatusta

ja veljeskuntamme opetuk-sesta poiketen kerrotaan, että “myöhemmin Jeesus kuoli ja terapeutit hautasivat hänet Kuolleenmeren rannalle, niin kuin oli Veljeskunnan laki”. Näin tapahtui.

Lähteitä:

Baigent & Leigh:
Kiistä Kuolleenmeren kää-röistä.

Flavius Josefus:
Juutalaissodan historia.
Suom. P. Huuhtanen.

Gardner:
Maria Magdalenan arvoi-tus.

Kuka oli Jeesus?
Essealaisen silminnäköijän hämmästyttävä kuvaus 2000:n vuoden takaa.

Laine:
Kuka hän oli? Uusi nä-kökulma Jeesuksen elä-mään.

Sollamo:
Kuolleen meren kirjakää-röt ja Qumranin kirjasto.

Uusi Testamentti.

Mystikon Elämänohjeet

RUUSURISTILAISEN ELÄMÄNOHJEET

Ohjeet on yhdistetty vanhoista ja uudemmissa RC- käsikirjoituksista. Ne on tarkoitettu jäsenille, jotka omassa jokapäiväisessä elämässään tahtovat noudattaa ruusuristiläisiä ihanteita. Ohjeita voi soveltaa, vaikka elää nykyaikaista länsimaista elämää. Ohjeet on Rosenkors Handbokista.

3. **Ennen aterioita** pese kätesi ja pidä ne kämmenet alaspäin lautasesi yläpuolella. Pyydä sisimmässäsi Jumalaa siunaamaan ruokasi. Pyydä, että ruoka magnetisoituisi käsiesi henkisellä säteilyllä ja ravitsisi ruumistasi ja että voisit lievittää muiden ihmisten puutetta.

4. Saadessasi jotain **aineellista hyvää** pidä mielessäsi, että se on etuoikeus ja pyydä, että se edistäisi elämäntehdäviäsi suorittamista.

5. Saadessasi jonkin **henkilökohtaisen lahjan tai siunauksen**, mieti aina, oletko ansainnut sen ja voitko jotenkin jakaa sen toisten kanssa, suoraan tai epäsuorasti. Ellet saa sisäistä vastausta, että lahja tulisi jakaa tai antaa toiselle, kiitä mielessäsi saamastasi lahjasta.

Olemme täällä, mutta mikä tarkoitus elämällämme on? Me kaikki yritämme löytää oman paikkamme, ja siitä syystä saamme välähdyksiä siitä, mitä merkitsee kävellä niin kutsutulla Hengen Tiellä. Eikä tuolla Hengen Tiellä astella katolisella, juutalaisella, buddhalaisella sen enempää kuin intiaaniensa tavalla. Universaali rakkaus kokoaa meidät kaikki kulkemaan samaa tietä. Ihmissydamestä voi kummuta rakkautta ja huolenpitoa toisia ihmisiä kohtaan, ja sen turvin me jaksamme jatkaa.

Yksi tietäjänkoulutukseni kaikkein vaikeimmista vaiheista oli oppia tarkastelemaan tilannetta arvostelematta ja antamatta tunteilleen valtaa - mutta juuri tällä tavoin voit vapauttaa omaa voimaasi niin, että siitä on todella apua toisille.

Karhunsydän, Creek-intiaani, Muskogee-heimon johtaja